

Светост Свештеноисповједника Патријарха српског Гаврила Дожића



У ери конзумеризма када се многи одричу својих личних убјеђења за рад властитог комфора, добро је сјетити се човјека који никада није одступао од хришћанских идеала.

Та непоколебљивост у вјери је била и основни разлог због којег је био интерниран у један од најозлоглашенијих нацистичких логора у Дахау.

Савремени историчари и самозвани вјерски аналитичари олако прелазе преко чињенице да је један Патријарх Српске православне цркве био заточеник нацистичког логора Дахау.

Велики и храбри свједок, велики страдалник Христов у XX вијеку је био Свети Свештеноисповједник Патријарх српски Гаврило, један он најзнаменитијих патријараха српских од времена Светог Саве до Патријарха Порфирија, који је страдао за Христа Господа и за вјеру православну, који је и сам забиљежио да

је за свога живота био у тридесет казамата и затвора.

Зато смо ми у Цркви дужни да се увијек и изнова сјећамо овог исповједника православне вјере.

То је уосталом и аманет који нам је оставио и блажене успомене Митрополит Амфилохије.

Испуњавајући тај аманет, његова духовна чада су после освештавања камена темељца наставили са градњом храма посвећеног овом новом свештеноисповједнику цркве Христове у патријарховим родним Врујцима у Морачи. И хвала Богу, храм је већ саграђен у облику храма са Ловћена, и у току су унутрашњи и спољашњи радови на њему.

Такође, поред отпјеваног тропара у његову част, започето је и писање службе Свештеноисповједнику Патријарху српском Гаврилу Дожићу, која ће надамо се заживјети у богослужбеној пракси цркве, и да ће се умножавати хагиографско дјело о њему.

Поред објављивања бројних радова о њему у припреми је и писање житија Светог Свештеноисповједника Патријарха српског Гаврила.

И у иконографској умјетности већ су му насликане неколике фреске у храмовима, и иконе које свједоче о светости Светог Патријарха Гаврила. Фреске су насликане у Саборном храму Христовог Васкрсења у Подгорици, Саборном храму Светог Јована Владимира у Бару, храму Светих Макавеја у Толошима у Подгорици, храму Светог Пантелејмона и Климента Охридског у Барама Радовића и у другим храмовима.

Једна позната италијанска сликарка је за острвски храм Светог Вартоломеја (гдје се налазе и мошти овог Христовог апостола) на Тибру у Риму насликала велику композицију “исповједника и мученика хришћанске Европе” у Другом свјетском рату. На тој великој слици је централна личност управо, мученик Гаврило Дожић, јер су јединствена двојица архијереја европских који су били у Дахау били, Патријарх Гаврило и Владика Николај Велимировић.

У Дахау је за руски храм Васкрсења Христовог који се тамо налази, Митрополит Амфилохије 30. априла 2017. године после Архијерејске литургије, поклатио икону Светог Патријарха Гаврила и Светог Владике Николаја.

Основни облик прослављања светих Божијих људи у Цркви, јесу богослужење

у коме се користе текстови писани у славу светих, осликавање фресака и икона у част светих, подизање храмова у њихову част, писања житија светих, и сакупљање њихових поука и дјела, како би били примјер покољењима иза њих.

Циљ човјековог живота на земљи јесте обожење, постизање божанске светости. Светост се стицала светим животом, а општи назив за све прослављене личности јесте светац. Он у себи обједињује све друге светачке атрибуте и епитете који ближе објашњавају подвиг и свједочење. Ликови светих су формиран на основу њихових подвига и врлина њихових живота.

Свештеноисповједници су исповједници вјере Христове у свештеном чину (могу бити патријарси, епископи, свештеници), дакле чланови јерархије који су претрпјели гоњења и мучења за Христа, задобили ране, али су мучења преживјели.

Патријарх српски Гаврило Дожић, препознат је као свештеноисповједник у Цркви. Његово животнo начело било је и остало “мучеништво и родољубље”; кроз сав његов живот његово оружје, по његовим ријечима, било је: “богољубље, братољубље и човјекољубље, ревност и трудољубље, као и – трпљење у свим искушењима”.

Молимо се Господу Христу и Његовом вјерном слуги и свештеноисповједнику Патријарху српском Гаврилу Дожићу, да цијелом српском народу широм васељене, као и у његовој родној Црној Гори, подари братске слоге, мира и јединства у стицању оних врлина и аманета које нам је оставио и на које нам је указивао Свети Патријарх Гаврило, међу којима је и онај, “ако је живјети, да живимо за светињу и слободу. Ако је мрети, да мремо за светињу и слободу!”

mitropolija.com